

Alelie Coronel-Camitan
(po resnični zgodbi)

To se je zgodilo na Filipinih.

Ko se je Marius približeval svojemu domu, je zaslišal, da se notri pogovarjajo. Pokuhal je skozi okno.

Sprašujem se, kdo je tukaj, je pomislil. Njegova mama je zaradi dela živela v drugi državi, zato sta bila ponavadi doma le on in Lola (babica).

Odprl je vrata. Prišli so vsi njegovi prijatelji!

»Presenečenje!« so zaklicali.

»S teboj smo hoteli praznovati zaradi medalje, ki si jo dobil na tekmovanju v tekvondoju,« je rekel Jose, Maurusijev najboljši prijatelj.

»Zelo sem ponosna nate!« Lola je Mariusa močno objela. »Mama kliče! Prepričana sem, da bo hotela slišati vse o tvoji medalji.«

Ko je Marius nehal govoriti z mami, se je s prijatelji imel lepo na zabavi. Veselo so se pogovarjali in jedli Lolino slastno hrano.

»Bi šel jutri z mano na bowling?« ga je vprašal Jose, preden je odšel.

»Da!« je rekel Marius.

Marius je tisti večer pred spanjem molil. »Nebeški Oče, hvala, ker si mi dal tako čudovite prijatelje in družino. Prosim, blagoslovi

mojo mamo, ko je daleč stran. In prosim, blagoslovi mene, da se bom s Josejem jutri imel fino na bowlingu.«

A naslednji dan Marius ni šel na bowling. Prišlo je hudo neurje in vsi so morali ostati doma. Marius je sedel doma in poslušal, kako so na streho padale dežne kaplje. Želel si je, da bi lahko šel k Joseju.

Deževalo je tri dni. Ulice je poplavila voda. Poplavilo je tudi nekaj hiš v Mariusovi soseski.

Marius je kasneje Lolo našel v kuhinji. Kuhala je nekaj, kar je čudovito dišalo.

»Kaj kuhaš?« je vprašal.

»Pripravljam hrano za nekaj družin v našem oddelku,« je rekla. »Njihove hiše je poplavilo, zato me je škof prosil za pomoč.«

Marius je pomislil na Joseja. »Ali lahko pripraviva hrano za Josejevo družino? Tudi oni morda potrebujejo pomoč.«

»To je čudovita zamisel,« je rekla Lola.

Marius je za Joseja in njegovo družino skuhal nekaj riža in spekel jajca. Potem je Loli pomagal hrano spakirati.

Dež je naposled ponehal. Marius in Lola sta bredla po ulicah, da bi dostavila hrano. Voda je Mariusu segala do kolen!

Ko sta prišla, je Jose z družino stal pred hišo. Jose je jokal.

Marius je prijatelja objel. »Žal mi je, da vam je poplavilo hišo,« je rekel. »Jezus vas ima rad. In midva tudi.«

Marius in Jose sta skupaj pomagala pri čiščenju blatnih stvari

v Josejevi hiši. Ko sta delala, je Marius prepeval pesem »Božji sem otrok«. Ko sta si vzela odmor, je Marius Joseju dal hrano, ki jo je pripravil zanj.

»Hvala, ker pomagaš moji družini,« je rekel Jose. »In hvala za hrano! Slastna je.«

»Ni za kaj,« je rekel Marius.

»Misliš, da bi mi lahko povedal še kaj o Jezusu? In o pesmi, ki jo prepevaš?« je vprašal Jose.

»Seveda!« je rekel Marius. »Bi šel to nedeljo z mano v cerkev? Tam se učim o Jezusu. In skupaj lahko tudi pojeva.«

»V redu,« je rekel Jose.

Marius je začutil toplino. Bil je hvaležen, da je lahko pomagal Joseju in njegovi družini. In bil je vesel, da je lahko tudi oznanjal evangelij. ●

PREPLAVLJEN Z LJUBEZNIJO

ILUSTRIRAL: JAMIE BAUZA